

Briselē, 28.3.2018
COM(2018) 163 final

2018/0076 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

**ar ko attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un
maksām par valūtas maiņu groza Regulu (EK) Nr. 924/2009**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2018) 84 final} - {SWD(2018) 85 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

ES vienotais tirgus nodrošina personu, pakalpojumu, preču un kapitāla brīvu apriti ekonomikā ar ikgadēju iekšzemes kopproduktu 15 triljonu euro apmērā. Tas sniedz jaunas iespējas Eiropas uzņēmumiem un veicina veselīgu konkurenci. Tas palielina izvēles iespējas, uzlabo pakalpojumu kvalitāti un samazina cenas vairāk nekā 500 miljoniem patērētāju.

Viena no galvenajām Ž. K. Junkera vadītās Komisijas prioritātēm ir padziļināta un taisnīgāka vienotā tirgus izveide. Eiropas Komisija 2015. gada decembrī iepazīstināja ar zaļo grāmatu, kuras nolūks ir apspriešanās par iespējām palielināt fiziskām personām un MVU paredzēto finanšu pakalpojumu tirgus integrācijas pakāpi un pasākumiem, kas nepieciešami, lai sasniegtu šo mērķi. Balstoties uz atsauksmēm, kas saņemtas no ieinteresētajām personām, un Eiropas Parlamenta ziņojumu¹ par šo zaļo grāmatu, Komisija 2017. gada martā publicēja rīcības plānu², kurā izklāstīta stratēģija par patērētājiem paredzēto finanšu pakalpojumu vienotā tirgus stiprināšanu.

Pārrobežu maksājumi ir izšķiroši svarīgi patērētājiem paredzēto finanšu pakalpojumu integrācijai un ES ekonomikai. Tiem ir svarīga nozīme, tuvinot iedzīvotājus un uzņēmumus ES dalībvalstīs. Ierobežojumi un pārmērīgas izmaksas saistībā ar pārrobežu maksājumiem apgrūtina vienotā tirgus izveides pabeigšanu.

Maksas par pārrobežu maksājumiem

Ar Regulu 924/2009 par pārrobežu maksājumiem visā ES maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā Savienības ietvaros tika vienādotas ar maksām par iekšzemes maksājumiem euro valūtā (t. i., maksājumiem euro valūtā tajā pašā dalībvalstī). Dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, minētās regulas darbība nav sniegusi nekādus ieguvumus, lai arī tās ietilpst regulas tvērumā – šajās dalībvalstīs iekšzemes maksājumi euro valūtā ir ļoti dārgi vai vienkārši nav iespējami. Līdz ar to iedzīvotāji un uzņēmumi šajās ES dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, maksā lielas maksas ikreiz, kad maksājums šķērso attiecīgās valsts robežu vai kad iedzīvotāji ceļo un maksā ārvalstīs. Šīs lielās izmaksas kavē vienotā tirgus izveides pabeigšanu, un to dēļ Eiropas Savienībā pastāv divas maksājumu pakalpojumu lietotāju kategorijas.

Dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, bija izvēles iespēja paplašināt Regulas 2560/2001 un to aizstājošās Regulas 924/2009 tvērumu, to attiecinot arī uz dalībvalstu valūtām. Tomēr šo iespēju izmantoja tikai Zviedrija, kas maksas par pārrobežu maksājumiem Zviedrijas kronās pielāgoja maksām par iekšzemes maksājumiem Zviedrijas kronās.

Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt iedzīvotājiem un uzņēmumiem dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, ieguvumu no Regulas 924/2009, un izbeigt situāciju, kurā pārrobežu darījumi euro valūtā ES ietvaros ir saistīti ar lielām izmaksām. Šīs lielās izmaksas kavē apriti starp eurozonas dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, un kaitē dalībvalstīm gan eurozonā, gan ārpus tās. Iedzīvotājiem un uzņēmumiem ārpus eurozonas ir lielākas izmaksas saistībā ar tirgu pieejamību un darījumattiecībām ar eurozonas

¹ 2016/2056 (INI).

² COM/2017/0139.

iedzīvotājiem. Tas nozīmē, ka viņi/tie nevar tirgoties vai konkurēt ar darījumu partneriem eurozonā ar tādiem pašiem nosacījumiem. Piemēram, ja kādam uzņēmumam ārpus eurozonas ir piegādātāji, kas atrodas eurozonā, tā izmantoto resursu izmaksas būs lielākas nekā tās būtu konkurentam, kas atrodas eurozonā. Tāpat šis papildu šķērslis brīvai apgrozībai un tirdzniecībai ierobežo eurozonas uzņēmumiem pieejamo potenciālo klientu skaitu. Tabulās ir atspoguļots pašreizējais stāvoklis un stāvoklis pēc grozītās regulas piemērošanas sākumdienu.

Priekšlikums neattiecas uz pārrobežu darījumiem valūtās, kas nav euro.

PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA

EURO SŪTĪŠANA NO ... UZ ...	Eurozona (+ Zviedrija) ³		Ārpus eurozonas
	Eurozona (+ Zviedrija)		Ārpus eurozonas
Eurozona (+ Zviedrija)	NULLES/MAZAS MAKSAS		LIELAS MAKSAS
Ārpus eurozonas	NULLES/MAZAS MAKSAS SŪTĪTĀJAM	LIELAS MAKSAS SAŅĒMĒJAM	LIELAS MAKSAS

Pašlaik, piemēram, Bulgārijā⁴ iedzīvotājam vai uzņēmumam, kas veic pārrobežu pārskaitījumu 500 euro apmērā uz Somiju, var būt jāmaksā maksas līdz pat 24 euro, savukārt personai, kas to pašu summu uz Somiju pārskaita no Francijas, tas nemaksātu neko vai gandrīz neko.⁵ Persona, kas veic maksājumu no Francijas, maksātu tādu pašu summu, kādu viņa maksātu par iekšzemes pārskaitījumu Francijas ietvaros.

³ Jo Zviedrija nolēma pievienoties Regulas 924/2009 14. panta noteikumiem.

⁴ Avots: Deloitte pētījums pieejams šeit: https://ec.europa.eu/info/files/180328-study-cross-border-transaction-fees-extension_lv

⁵ Turpat.

PĒC ŠAJĀ PRIEKŠLIKUMĀ IETVERTAJIEM GROZĪJUMIEM

EURO SŪTĪŠANA NO ... UZ ...	Eurozona (+ Zviedrija)	Ārpus eurozonas
Eurozona (+ Zviedrija)	NULLES/MAZAS MAKSAS	NULLES/MAZAS MAKSAS
Ārpus eurozonas	NULLES/MAZAS MAKSAS	NULLES/MAZAS MAKSAS

Pateicoties šajā priekšlikumā ietvertajiem grozījumiem, arī iedzīvotājs vai uzņēmums, kas šādā situācijā pārskaita euro no Bulgārijas, nemaksātu neko vai maksātu gandrīz neko. Šī persona vai uzņēmums par pārskaitījumu euro valūtā uz Somiju maksātu tādu pašu maksu, kāda maksājama par iekšzemes pārskaitījumu levās Bulgārijas ietvaros.

Pārredzamības pienākumi saistībā ar valūtas maiņas praksi

Šajā priekšlikumā ietvertie Regulas 924/2009 grozījumi paredz arī papildu pārredzamības pienākumus attiecībā uz valūtas maiņas praksi atbilstoši 45. un 59. pantam Direktīvā 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū. Šie jaunie pārredzamības pienākumi ir pamatoti, jo patērētāji Eiropas Savienībā ar pārredzamības trūkumu saskaras ikreiz, kad viņi veic maksājumu saistībā ar valūtas maiņu. Kad patērētājs ārvalstīs veic maksājumu ar karti (skaidras naudas izņemšanu no bankomāta vai maksājumu ar karti tirdzniecības vietā) valūtā, kas atšķiras no dzīvesvietas valsts valūtas, bieži vien viņam ir divas izvēles. Pirmā izvēle ir maksāt savā dzīvesvietas valsts valūtā; šo pakalpojumu sauc par dinamisko valūtas maiņu. Šo pakalpojumu piedāvā dinamiskās valūtas maiņas sniedzēji un tirgotāja banka. Patērētāja otrā izvēle ir maksāt vietējā valūtā, izmantojot karšu shēmas un patērētāja bankas pakalpojumus (nedinamiskā valūtas maiņa jeb maiņa tīkla ietvaros (*on-network*)). Patērētāji pārsvarā ir paiduši sūdzības par dinamisko valūtas maiņas praksi. Tas tādēļ, ka viņi uzskata, ka viņiem trūkst nepieciešamās informācijas, lai varētu izdarīt informētu izvēli. Līdz ar to patērētāji bieži vien negribot izvēlas dārgāko valūtas maiņas variantu.

Ar šo priekšlikumu tiks palielināta patērētājiem nodrošinātā pārredzamība, sniedzot informāciju par pārrobežu darījuma visām izmaksām. Tas dos viņiem iespēju salīdzināt valūtas maiņas pakalpojumu piedāvājumus pirms maksājuma darījuma sākšanas saistībā ar valūtas maiņu. Ņemot vērā valūtas maiņas tehnisko būtību ātri mainīgajā vidē, Eiropas Banku iestādei tiks uzdots ieviest regulatīvos tehniskos standartus, ar kuriem tiktu labāk formulēta valūtas maiņas prakse. Ar priekšlikumu tiks arī izveidots pagaidu maksimums attiecībā uz valūtas maiņas izmaksām, kas piemērojams līdz laikam, kad stāsies spēkā Eiropas Banku iestādes izstrādātie pārredzamības pasākumi, t. i., ne vēlāk kā 36 mēnešus pēc grozītās regulas stāšanās spēkā.

Līdz ar šā priekšlikuma īstenošanu patērētājiem radīsies ievērojami ietaupījumi, savukārt dažu maksājumu pakalpojumu sniedzēju ieņēmumi varētu samazināties. Ar priekšlikumu tiks arī nodrošināts, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji neizmanto valūtas maiņas izmaksas, lai kompensētu ieņēmumu samazināšanos, valūtas maiņā izmantojot palielinātas nepārredzamas maržas, jo šīs izmaksas maksājumu pakalpojumu lietotājiem parasti nav zināmas.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Kopš euro ieviešanas Eiropas Savienība ir sākusi dažādas iniciatīvas, lai ievērojami samazinātu izmaksas saistībā ar pārrobežu darījumiem. Svarīgākās ir šādas trīs iniciatīvas.

- Vairāku vienotās euro maksājumu telpas (*SEPA*) standartu ieviešana attiecībā uz darījumiem euro valūtā, tostarp vienotās euro maksājumu telpas naudas pārskaitījumiem un vienotās euro maksājumu telpas tiešo debetu.

- Ar Maksājumu pakalpojumu direktīvām (Direktīva 2007/64/EK, ko aizstājusi Direktīva (ES) 2015/2366) tika palielināta pārredzamība attiecībā uz maksām un tika atvieglota jaunu dalībnieku ienākšana tirgū. Tas ir veicinājis konkurences pieaugumu maksājumu, tostarp pārrobežu maksājumu, jomā un palielinājis maksu pārredzamību. Līdz ar to ir uzlabojusies arī maksājumu infrastruktūra, kas tagad spēj apstrādāt lielāku maksājumu apjomu euro valūtā ar mazākām izmaksām.

- Arī Regula 2560/2001, ko aizstājusi Regula 924/2009, par pārrobežu maksājumiem arī ir veicinājusi to, ka Eiropas Savienības ietvaros vienādojas maksas par pārrobežu un iekšzemes maksājumiem euro valūtā.

Visas šīs iniciatīvas ir veicinājušas vienotā tirgus papildu integrāciju un vairāk integrēta maksājumu tirgus izveidošanos eurozonā.

- **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

Šī iniciatīva veicina vienotā tirgus labāku darbību. Tā arī dažus galvenos ieguvumus no ekonomikas un monetārās savienības (proti, efektīvus pārrobežu darījumus ar mazām izmaksām) dara pieejamus iedzīvotājiem un uzņēmumiem dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces. Iniciatīva atbilst *FinTech* rīcības plānam⁶, kura mērķis ir konkurences un inovācijas palielināšana Eiropas finanšu sektorā. Iniciatīva ir arī cieši saistīta ar kapitāla tirgu savienību, kurai viens no mērķiem ir izveidot Eiropas Savienībā patiesu vienoto kapitāla tirgu, kur ieguldītāji bez šķēršļiem var ieguldīt savus naudas līdzekļus pāri robežām, un kur uzņēmumi var piesaistīt finansējumu no ļoti dažādiem avotiem neatkarīgi no to atrašanās vietas. Ar šo iniciatīvu notiks arī virzība uz vienotā digitālā tirgus mērķi – likvidēt šķēršļus tirdzniecībai tiešsaistē, jo iniciatīva attiecas gan uz fizisko, gan uz digitālo vidi. Ar to tiks likvidēts viens šķērslis – maksas par pārrobežu darījumiem, kas var kavēt pārrobežu tirdzniecību tiešsaistē.

2. TIESISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Tiesiskais pamats**

Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantā ir noteikts, ka Eiropas iestādēm ir kompetence pieņemt attiecīgus noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Vienotais tirgus aptver preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti (pārvietošanos). Maksājumi ir svarīgi vienota tirgus izveides pabeigšanas iespējamībai, taču pašlaik šķēršļus rada lielās izmaksas saistībā ar pārrobežu maksājumiem. Tas apgrūtina mājsaimniecību un uzņēmumu iesaistīšanos pārrobežu tirdzniecībā. Pārrobežu maksājumu lielās izmaksas rada arī dalījumu divās maksājumu pakalpojumu lietotāju kategorijās. Pirmā kategorija ietver lietotājus eurozonā, kuri spēj ar saviem maksājumiem aizsniegt Eiropas Savienības

⁶ COM(2018) 109/2.

iedzīvotāju un uzņēmumu vairākumu ar ļoti mazām izmaksām. Otrā kategorija ietver lietotājus valstīs ārpus eurozonas, kuri ar mazizmaksu maksājumiem var aizsniegt tikai ierobežotu skaitu iedzīvotāju un uzņēmumu.

Visiedarbīgākais šo divu bažu aplūkošanas līdzeklis ir ES likumdošanas pasākumi, kas atbilst Līgumu mērķiem.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 4. pantu ES rīcība attiecībā uz iekšējā tirgus izveides pabeigšanu ir jāvērtē, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā izklāstīto subsidiaritātes principu. Ir jānovērtē, vai priekšlikuma mērķus nevarētu sasniegt a) dalībvalstis savas attiecīgās tiesību sistēmas ietvaros un b) vai to mēroga un iedarbības dēļ tos labāk nevarētu sasniegt ES mērogā.

Dalībvalstis iepriekš bija dota izvēles iespēja paplašināt Regulas 2560/2001 un to aizstājušās Regulas 924/2009 tvērumu, tās attiecinot arī uz dalībvalstu valūtām. Līdz šim šo variantu ir izmantojusi tikai Zviedrija. Līdz ar to ES ietvaros no Zviedrijas veiktu pārrobežu maksājumu cena Zviedrijas kronās tagad ir tāda pati kā iekšzemes maksājumiem, kas veikti Zviedrijā. Tas, ka Zviedrija izmanto šo variantu, ir pozitīvi ietekmējis pārrobežu maksājumus euro valūtā, ko Zviedrijas bankas piedāvā bez papildu maksas (salīdzinājumā ar maksājumiem kronās Zviedrijā).

Tas tiesa, ka citas dalībvalstis, kas nav eurozonas dalībnieces, varētu veikt pasākumus atsevišķi – kā to darīja Zviedrija, lai samazinātu izmaksas saistībā ar pārrobežu maksājumiem. Tomēr pašreizējie šķēršļi saglabātos tik ilgi, kamēr dažās dalībvalstīs netiek veikti nekādi pasākumi. Šā iemesla dēļ problēmas risināšana, veicot ES mēroga pasākumus, ir vēlāmāka nekā rīcības brīvība atsevišķām dalībvalstīm vai tirgum, kas nevar garantēt ātru virzību un visas ES aptveršanu.

Turklāt ES mēroga rīcība radītu apjomradītus ietaupījumus (palielinot pārrobežu darījumu apmēru un uzlabojot maksājumu infrastruktūras efektivitāti). Tas arī palielinātu ES ietvaros veiktās pārrobežu tirdzniecības apjomu, stimulētu konkurenci un vēl vairāk integrētu ES dalībvalstu ekonomikas.

Ja tiktu saglabāts *status quo*, turpinātos arī šis *de facto* dalījums, palēninātos saimnieciskā integrācija un tiktu kavēta vienotā tirgus padziļināšana.

- **Proporcionalitāte**

Proporcionalitātes (samērīguma) princips paredz, ka ES rīcības saturs un veids nedrīkst pārsniegt to, kas nepieciešams Līgumu mērķu sasniegšanai.

Mērķa sasniegšanas izmaksas ir nelielas. Tas tādēļ, ka ES maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir pieejama efektīva euro tīrvērtes un norēķinu infrastruktūra. Priekšlikums būtībā paredzētu, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, savas maksas par pārrobežu darījumiem euro valūtā pielāgotu maksām, kādas tiek ieturētas par iekšzemes darījumiem to maksājumu pakalpojumu lietotāju dalībvalsts oficiālajā valūtā (kas parasti ir mazākas). Eurozonas dalībvalstis jau gūst labumu no mazām pārrobežu darījuma maksām attiecībā uz lielāko daļu savu darījumu. Tam, ja priekšlikums tiktu attiecināts uz darījumiem euro valūtā, nebūtu ietekmes uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem eurozonas dalībvalstīs, bet tas aptver ļoti daudzus darījumus dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces (apmēram 60 % no to pārrobežu darījumiem).

Turklāt pārrobežu euro valūtā veiktu darījumu maksu pielāgošanā maksām, kas tiek ieturētas par iekšzemes darījumiem attiecīgās dalībvalsts valūtā, ir ņemts vērā attīstības līmenis un vietējo maksājumu sistēmu un banku (infrastruktūras un procesu) efektivitāte. Tik tiešām, ražošanas izmaksas dažādās dalībvalstīs atšķiras, un dažās dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, pat iekšzemes darījumiem izmaksas var sasniegt vienu euro. Par etalonrādītāju izmantojot iekšzemes darījumu maksas, ir iespējams ņemt vērā katras dalībvalsts un to maksājumu pakalpojumu sniedzēju īpatnības. Samērīgums ir detalizētāk aplūkots priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā (sk. 7. un 8. sadaļu).

Šīs regulas piemērošanai arī attiecībā uz citām valūtām, kas nav euro, būtu nepārprotamas priekšrocības, jo īpaši aptverto maksājumu skaita ziņā. Tomēr tas varētu arī iedrošināt maksājumu pakalpojumu sniedzējus paaugstināt izmaksas saistībā ar citiem pakalpojumiem, it īpaši iekšzemes maksājumiem, lai šķērssubsidētu pārrobežu darījumus valūtās, kas nav euro. Tādēļ jāsauglabā dalībvalstu, kuru valūta nav euro, rīcības brīvība paplašināt šīs regulas tvērumu un to attiecināt uz pārrobežu maksājumiem denominēti dalībvalsts valūtā.

3. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām notika vairākos veidos:

- atklātā sabiedriskā apspriešana par darījumu maksām notika laikā no 2017. gada 24. jūlija līdz 30. oktobrim (14 nedēļas);
- apspriešanās ar ieinteresētajās personām no nozares, tostarp dažādu maksājumu pakalpojumu sniedzēju pārstāvjiem, maksājumu sistēmu tirgus ekspertu grupas sanāksmes laikā 2017. gada 24. oktobrī;
- apspriešanās ar dalībvalstu pārstāvjiem Komisijas ekspertu grupas banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā sanāksmes laikā 2017. gada 17. novembrī;
- Finanšu pakalpojumu lietotāju grupa sniedza komentārus un apsvērumus savas sanāksmes laikā 2017. gada 5. decembrī.

Minētās apspriešanas gaitā maksājumu pakalpojumu lietotāji (gan patērētāji, gan uzņēmumi) norādīja uz augsto cenu, ko viņi maksā par pārrobežu darījumiem, un no viņiem ieturēto maksu pārredzamības trūkumu. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji tomēr arī skaidri norādīja, ka pastāv liela atšķirība starp maksājumiem euro valūtā, kas tiek apstrādi “vienlaidus” (t. i., apstrādi automātiski bez manuālas iejaukšanās), un daudz mazāk efektīvu (un tātad ar lielākām izmaksām saistītu) maksājumu apstrādi citās valūtās.

• Ekspertu atzinumu iegūšana un izmantošana

Komisijas lūdza konsultāciju uzņēmumu “Deloitte” veikt pētījumu⁷ nolūkā iegūt datus par maksām, kuras ietur vadošās trīs līdz septiņas bankas katrā dalībvalstī, kas nav eurozonas dalībniece, un trīs eurozonas dalībvalstīs par pārrobežu maksājumu darījumiem, uz kuriem

⁷ “Deloitte” pētījums pieejams šeit: https://ec.europa.eu/info/files/180328-study-cross-border-transaction-fees-extension_lv

attiecas priekšlikums (naudas pārskaitījumiem, maksājumiem ar karti un skaidras naudas izņemšanu). Turklāt "Deloitte" tika lūgta sniegt aplēses par šo darījumu iekšējām izmaksām. Pētījumā secināts, ka darījumi euro valūtā iegūst no efektīvas pārrobežu infrastruktūras, standartiem un procesiem, ka jābūt iespējai cenas pielāgot cenām darījumos iekšzemes valūtā daudz zemākā līmenī nekā patlaban novērots. Pētījumā arī secināts, ka pārrobežu darījumus valūtās, kas nav euro, joprojām reglamentē nemodernizēti procesi bez centralizētas infrastruktūras. Šie procesi joprojām ir dārgi, kas liedz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt konkurētspējīgas šādu darījumu cenas.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējumā ir apsvērtas četras politikas risinājuma alternatīvas, par kurām 2018. gada 14. februārī saņemts pozitīvs atzinums no Regulējuma kontroles padomes. Visos risinājuma variantos tiek izvērsti principi par maksājumu pakalpojumu lietotāja dalībvalsts valūtā veikto iekšzemes darījumu izmaksu vienādošanu ar izmaksām saistībā ar pārrobežu darījumiem ES ietvaros:

- 1) tai pašā dalībvalsts valūtā;
- 2) tai pašā dalībvalsts valūtā un euro;
- 3) vienīgi euro valūtā;
- 4) jebkurā ES dalībvalstu valūtā neatkarīgi no tā, kur notiek darījums.

Trešajā variantā tiek ierosināts maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā ES ietvaros pielāgot maksām par iekšzemes darījumiem attiecīgās dalībvalsts valūtā. Šis priekšlikums ir balstīts uz šo trešo variantu. Tas neietekmē eurozonas dalībvalstis. Attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, tika konstatēts, ka tas ir visefektīvākais variants, jo pārrobežu maksājumiem euro valūtā nepieciešamā mūsdienīgā infrastruktūra ir pieejami arī visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces. Trešais risinājuma variants tika atzīts arī par ļoti iedarbīgu, jo lielākā daļa pārrobežu darījumu dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, notiek euro valūtā. Turklāt, tā kā euro valūtā veikto darījumu izmaksas ir nelielas, mazāks būtu risks, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem palielinās a) maksas par iekšzemes darījumiem vai b) valūtas maiņas izmaksas, lai ar tām šķērssubsidētu pārrobežu darījumus. Jebkuram šādam maksājumu pakalpojumu sniedzēja pasākumam būtu jāatbilst konkurences noteikumu prasībām. Visbeidzot, šis trešais variants arī saskan ar ilgāka termiņa mērķi – euro kā kopīgās valūtas ieviešana visās dalībvalstīs. Balstoties uz apspriešanas rezultātiem, arī maksājumu pakalpojumu sniedzēju piekrišana šim variantam būtu lielāka nekā jebkuram citam variantam.

Kā paredz šis variants, maksājumu pakalpojumu sniedzēji dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, vienādotu maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā un maksas par iekšzemes maksājumiem attiecīgās dalībvalsts valūtā. Vienīgās praktiskās sekas būs izmaiņas maksu tabulās, kuras izmanto maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kad tie ietur maksas no klientiem. Tiešie ietaupījumi no šā pasākuma maksājumu pakalpojumu lietotājiem (galvenokārt patērētājiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem; savukārt lielas komercsabiedrības parasti var izmantot atsevišķi pielīgtas maksas) un attiecīgs ieņēmumu samazinājums maksājumu pakalpojumu sniedzējiem tiek lēsts 900 miljonu euro apmērā (gadā), un tas izriet no samazinātām maksām, kas tiek ieturētas par pārrobežu darījumiem euro valūtā. Maksājumu pakalpojumu lietotāji arī turpmāk gūtu labumu no palielinātas pārredzamības attiecībā uz maksām, kas tiek ieturētas par pārrobežu darījumiem. Izmaksas

saistībā ar uzraudzības iestāžu piesaistīšanu, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievēro atbilstību regulai, būs nenozīmīgas.

Ilgttermiņā ir sagaidāma divu veidu ietekme. Pirmā ir labāka integrācija starp dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, un eurozonas dalībvalstīm, radot vienlīdzīgus konkurences apstākļus maziem un vidējiem uzņēmumiem. Otrā sagaidāmā ietekme ir lielāka vienlīdzība starp ES iedzīvotājiem attiecībā uz mazizmaksu pārrobežu maksājumu pieejamību.

Ietekmes novērtējumā ir secināts, ka pēc priekšlikuma īstenošanas ir sagaidāms maksājumu pakalpojumu sniedzēju ieņēmumu samazinājums. Pastāv varbūtība, ka šie tirgus dalībnieki mēģinātu kompensēt daļu no saviem zaudētajiem ieņēmumiem, piemēram, palielinot maksas par citiem produktiem un pakalpojumiem (piem., maksas par iekšzemes darījumiem vai kontu uzturēšanu). Protams, jebkādos šādos mēģinājumos būtu jāievēro atbilstība attiecīgās valsts un ES konkurences noteikumiem. Ir svarīgi ņemt vērā, ka pēc tam, kad pēc pirmās regulas stāšanās spēkā 2001. gadā līdzīgas prasības tika piemērotas bankām eurozonas dalībvalstīs, tas neizraisīja maksu palielināšanos. Gluži pretēji, eurozonas dalībvalstīs turpināja samazināties maksas par visu veidu maksājumiem. Attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, jāmin, ka Zviedrija izmantoja Regulā 924/2009 paredzēto izvēles iespēju paplašināt regulas tvērumu un to attiecināt arī uz Zviedrijas kronu. No tā ieguva Zviedrijas patērētāji un uzņēmumi, turklāt netika nodarīts kaitējums Zviedrijas maksājumu tirgum⁸.

Turklāt pastāv risks, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji varētu izmantot valūtas maiņas izmaksas, lai kompensētu ieņēmumu zaudējumus, kuru iemesls ir tas, ka tie ir spiesti savas maksas par euro maksājumiem pielāgot maksām par maksājumiem citās valūtās. Šīs valūtas maiņas izmaksas maksājumu pakalpojumu lietotājiem ir mazāk zināmas, un tās nav pietiekami pārredzamas, lai maksājumu pakalpojumu lietotāji varētu konstatēt to apmēru. Priekšlikumā šis risks tiek risināts, paredzot īpašu pārredzamību attiecībā uz valūtas maiņu.

Pēc pozitīva atzinuma un ierosinājumiem par uzlabojumiem no Regulējuma kontroles padomes ietekmes novērtējuma ziņojumā tika veiktas izmaiņas, lai detalizētāk aprakstītu finanšu tehnoloģiju ilgtermiņa lomu pārrobežu maksājumu maksu samazināšanā. Tika pārskatīta arī ietekmes novērtējuma ziņojuma sadaļa par šajā priekšlikumā ietvertu grozījumu uzraudzīšanu un izvērtēšanu. Visbeidzot, Komisijas dienesti veica papildu darbu pie valūtas maiņas pārredzamības. Šis temats jau ir aplūkots Maksājumu pakalpojumu direktīvā, kas nosaka pārredzamības prasības. Tomēr šīs prasības ir jākonkretizē, lai tās būtu iedarbīgākas un lai novērstu pretpasākumus, kas neitralizētu ieguvumus izmaksu samazināšanas ziņā, kurus sniegtu Regulas 924/2009 grozīšana. Šajā priekšlikumā ierosinātais risinājums sastāv no pilnvarojuma Eiropas Banku iestādei izstrādāt regulatīvos tehniskos standartus, ar kuriem paredzēts nodrošināt valūtas maiņas piedāvājumu pārredzamību un salīdzināmību. Šo regulatīvo tehnisko standartu izstrāde tiks balstīta uz konkrētu ietekmes novērtējumu, ko veiks Eiropas Banku iestāde.

• **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Komisijas 2017. gada darba programmā Regula 924/2009 ir norādīta kā *REFIT*⁹ iniciatīva. Šī regula jau ir tikusi vienkāršota ar grozījumiem 2012. gadā līdz ar vienotās euro maksājumi

⁸ Sk. Zviedrijas gadījuma aprakstu pievienotā ietekmes novērtējuma ziņojuma 4. pielikumā.

⁹ *REFIT* programma, kas tika uzsākta 2012. gada decembrī, ir programma, kuras mērķis ir padarīt ES tiesību normas vienkāršākas un mazināt ar tām saistītās izmaksas, lai iedzīvotājiem un uzņēmumiem būtu ieguvums no tām, un palīdz radīt apstākļus izaugsmei un nodarbinātībai. Tā neapstrīd ES politikas mērķus, bet gan aplūko veidus, kā tos sasniegt iedarbīgāk.

telpas izveides termiņa noteikšanu Regulā ES Nr. 260/2012, ar ko tika atcelts 50 000 euro maksimums, virs kura Regula 924/2009 nebija piemērojama, un arī atcelti vairāki pārskatu sniegšanas pienākumi.

Priekšlikums uzlabos Regulas 924/2009 iedarbīgumu. Lai gan Regula 924/2009 attiecās uz visiem euro darījumiem visās dalībvalstīs, tā nedarbojās attiecībā uz ES iedzīvotājiem un uzņēmumiem ārpus eurozonas, lai gan pārrobežu darījumos plaši tiek izmantots euro. Priekšlikums kompensēs šo nepilnību un galu galā dos iespēju visiem ES iedzīvotājiem un uzņēmumiem iegūt no šīs regulas, ar ko jau sākotnēji bija paredzēts radīt ieguvumus visai ES un nevis tikai eurozonai.

Mikrouzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi principā iegūs no šā priekšlikuma. Tik tiešām, lielākajai daļai mazo un vidējo uzņēmumu, it īpaši mazākajiem, nav iespēju atsevišķi vienoties par maksām, kuras tie maksā par pārrobežu maksājumiem. Šī spēja parasti piemīt vienīgi lielākām komercsabiedrībām, kurām kā lielu banku klientiem ir pieejami likviditātes pārvaldības pakalpojumi. Tādēļ ieguvums no regulas tvēruma paplašināšanas maziem un vidējiem uzņēmumiem būtu daudz lielāks nekā lielām komercsabiedrībām.

ES uzņēmumi kļūs konkurētspējīgāki, jo tiem ar mazākām izmaksām būs pieejams plašāks piegādātāju vai klientu loks. ES ekonomika kopumā vidrīgāk kļūs konkurētspējīgāka, pateicoties ciešākai saimnieciskai integrācijai, kas izriet no tā, ka likvidēti ar maksājumu izmaksām saistītie šķēršļi.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Jauno noteikumu ietekmes izvērtēšana ir jāveic līdz 2022. gada 31. oktobrim, un izvērtējums jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai. Šādā izvērtēšanā īpaša uzmanība ir pievēršama tirgus attīstībai, un ir jānovērtē, vai ir lietderīgi priekšlikuma tvērumu paplašināt, to attiecinot uz visu ES dalībvalstu valūtām, nevis tikai uz euro.

- **Konkrētu priekšlikuma normu detalizēts skaidrojums**

Ir ierosināts, ka euro valūtā veikta pārrobežu maksājuma darījuma cena Eiropas Savienībā neatšķiras no iekšzemes darījumu cenas kādā dalībvalstī, kuri tiek veikti šīs dalībvalsts oficiālajā valūtā.

1. panta 2. punktā ir nostiprināts princips, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem maksas par pārrobežu maksājumi euro valūtā ir jāpielāgo maksām par attiecīgiem iekšzemes maksājumiem maksājumu pakalpojumu lietotāja dalībvalsts valūtā dalībvalstī, arī attiecībā uz dalībvalstīm, kuru oficiālā valoda nav euro.

Savukārt 1. panta 3. punktā ir papildus precizēts 45. un 59. pants Direktīvā (ES) 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū attiecībā uz valūtas maiņu un ieviestas prasības maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt pārredzamību pirms maksājuma, kā arī valūtas maiņas alternatīvo variantu salīdzināmību. Šajā pantā Eiropas Banku iestādei ir uzdots izstrādāt regulatīvos tehniskos standartus, lai nodrošinātu pārredzamību un cenu pilnīgu

salīdzināmību dažādiem valūtas maiņas pakalpojumu variantiem, kas pieejami maksājumu pakalpojumu lietotājiem.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas maiņu groza Regulu (EK) Nr. 924/2009

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁰,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2560/2001¹¹ un pēc tam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 924/2009¹² pieņemšanas maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā starp dalībvalstīm eurozonā ir ievērojami samazinājušās līdz apmēram, kas lielākajā skaitā gadījumu ir nenožīmīgas.
- (2) Tomēr pārrobežu maksājumi euro valūtā no dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, veido ļoti lielu daļu no visiem pārrobežu maksājumiem no dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces. Maksas par šiem konkrētajiem pārrobežu maksājumiem joprojām ir lielas, lai arī maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir pieejama tāda pati efektīva infrastruktūra šo darījumu apstrādāšanai ar ļoti mazām izmaksām kā maksājumu pakalpojumu sniedzējiem no eurozonas.
- (3) Lielas maksas par pārrobežu maksājumiem joprojām ir šķērslis dalībvalstu, kas nav eurozonas dalībnieces, uzņēmumu un iedzīvotāju pilnīgai integrācijai vienotajā tirgū. To dēļ Savienībā turpina pastāvēt divas maksājumu pakalpojumu lietotāju kategorijas: no vienas puses, maksājumu pakalpojumu lietotāji, kuru absolūtais vairākums gūst labumu no vienotās euro maksājumu telpas (*SEPA*), un, no otras puses, maksājumu pakalpojumu lietotāji, kas, veicot pārrobežu maksājumus euro valūtā, saskaras ar lielām izmaksām.
- (4) Lai veicinātu vienotā tirgus darbību un nojauktu šķēršļus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem eurozonā un dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, attiecībā uz pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir nepieciešams nodrošināt, ka

¹⁰ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2560/2001 (2001. gada 19. decembris) par pārrobežu maksājumiem euro (OV L 344, 28.12.2001., 13. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā Savienības ietvaros tiek pielāgotas maksām par iekšzemes maksājumiem kādas dalībvalsts oficiālajā valūtā.

- (5) Maksas par valūtas maiņu veido ievērojamu daļu no izmaksām saistībā ar pārrobežu maksājumiem, kad maksātāja un saņēmēja valstīs tiek izmantotas dažādas valūtas. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366¹³ 45. pantā ir paredzēta maksu un izmantotā maiņas kursa pārredzamība pirms maksājuma darījuma uzsākšanas. Kad tirdzniecības vietā vai bankomātā tiek piedāvāti alternatīvi valūtas maiņas varianti, šāda pārredzamība var nebūt pietiekama, lai būtu iespējams ātri un skaidri salīdzināt šos dažādos valūtas maiņas variantus. Šāds pārredzamības trūkums ierobežo konkurences iespējas mazināt valūtas maiņas izmaksas un palielina to maksātāju risku, kuri izvēlas dārgus valūtas maiņas variantus. Tādēļ ir jāizstrādā maksājumu pakalpojumu sniedzējiem adresēti pasākumi, kas uzlabos pārredzamību un aizsargās patērētājus pret pārmērīgām maksām par valūtas maiņas pakalpojumiem, piemēram, gadījumos, kad patērētājiem netiek sniegta informācija, kas viņiem vajadzīga, lai varētu izvēlēties labāko valūtas maiņas variantu.
- (6) Lai nodrošinātu par valūtas maiņu ieturēto maksu pārredzamību, ir jāpielāgo pašreizējā maksājumu infrastruktūra un procesi, it īpaši saistībā ar tiešsaistē vai tirdzniecības vietā veiktiem maksājumiem un skaidras naudas izņemšanu no bankomāta. Šajā nolūkā būtu jāatvēl tirgus dalībniekiem pietiekams laiks infrastruktūras un procesus pielāgošanai, kā paredzēts šajās normās attiecībā uz maksām par valūtas maiņu, lai nodrošinātu atbilstību regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuri jāpieņem Komisijai.
- (7) Apsverot valūtas maiņas maksu pārredzamībai nepieciešamos pasākumus to tehniskajā līmenī, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt Eiropas Banku iestādes izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus attiecībā uz nepieciešamo pārredzamības pakāpi un valūtas maiņas pakalpojumu salīdzināmību. Minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai būtu jāpieņem ar deleģētajiem aktiem, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010¹⁴ 10.–14. pantu.
- (8) Lai ierobežotu kaitējumu patērētājiem, pirms tiek ieviests tirgus dalībnieku pienākums ievērot atbilstību pārredzamības pasākumiem, ir lietderīgi uzdot Eiropas Banku iestādei (EBI) ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem noteikt pagaidu maksimuma apmēru, kas būtu jāpiemēro, lai ierobežotu maksas par valūtas maiņas pakalpojumiem, vienlaikus uzturot godīgu konkurenci maksājumu pakalpojumu sniedzēju vidū.
- (9) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet maksājumu pārrobežu būtības dēļ tos labāk var sasniegt Savienības mērogā, Savienība var apstiprināt pasākumus, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā minēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 924/2009

Regulu (EK) Nr. 924/2009 groza šādi:

- 1) regulas 1. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šī regula ietver noteikumus par pārrobežu maksājumiem Savienībā”,
 - b) panta 2. punktā pievieno šādu otro daļu:

“Tomēr 3.a un 3.b pantu piemēro visiem pārrobežu maksājumiem neatkarīgi no tā, vai šie maksājumi ir denominēti euro vai kādas dalībvalsts valūtā, kas nav euro.”;
- 2) regulas 3. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tai pašā apmērā un maksājumu pakalpojumu lietotāja dalībvalsts oficiālajā valūtā.”,
 - b) iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem tādas dalībvalsts oficiālajā valūtā, kas saskaņā ar 14. pantu paziņojusi par savu lēmumu šo regulu piemērot arī savai oficiālajai valūtai, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tai pašā apmērā un valūtā.”,
 - c) panta 3. punktu svītrot;
 - d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā panta 1. un 1.a punktā minētās maksas neietver maksas par valūtas maiņu.”;
- 3) iekļauj šādu 3.a pantu:

“3.a pants

Maksas par valūtas maiņu

1. No [PB ieraksta dienu, kurā aprit 36 mēneši kopš šīs regulas stāšanās spēkā] maksājumu pakalpojumu sniedzēji pirms maksājuma darījuma uzsākšanas informē maksājumu pakalpojumu lietotājus par valūtas maiņas pakalpojumu visām izmaksām un attiecīgā gadījumā – par alternatīvu valūtas maiņas pakalpojumu visām izmaksām, lai šie maksājumu pakalpojumu lietotāji varētu salīdzināt alternatīvus valūtas maiņas variantus un to attiecīgās izmaksas. Šajā

nolūkā maksājumu pakalpojumu sniedzēji norāda piemēroto maiņas kursu, izmantoto valūtas maiņas atsauces kursu un visu maksājuma darījuma maiņai piemērojamo maksu kopsummu.

2. Eiropas Banku iestāde (EBI) izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā konkretizēts, kā maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina maksājumu pakalpojumu lietotājiem dažādu valūtas maiņu pakalpojumu variantu, ja tādi ir pieejami, pārredzamību un cenu salīdzināmību. Šie standarti ietver pasākumus, kuri maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāpiemēro, tai skaitā pie bankomāta vai tirdzniecības vietā, lai nodrošinātu, ka pirms maksājuma uzsākšanas maksājumu pakalpojumu lietotāji ir informēti par valūtas maiņas pakalpojuma izmaksām un alternatīvajiem valūtas maiņas variantiem, ja tādi ir pieejami.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā regulatīvo tehnisko standartu projektā nosaka arī maksimumu visām par valūtas maiņas pakalpojumiem atļautajām maksām, kuras 3.b pantā minētajā pārejas laikposmā var tikt piemērotas maksājuma darījumam. Šajos standartos ņem vērā maksājuma darījuma summu un maiņas kursu svārstības starp Savienības dalībvalstu valūtām, vienlaikus nodrošinot un uzturot godīgu konkurenci visu maksājumu pakalpojumu sniedzēju vidū. Regulatīvajos tehniskajos standartos konkretizē pasākumus, kas piemērojami, lai novērstu to, ka minētajā laikposmā no maksājumu pakalpojumu lietotājiem tiktu ieturēta summa, kas pārsniedz šo maksimālo summu.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [6 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010* 10.–14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

4) iekļauj šādu 3.b pantu:

“3.b pants

Pārejas laiks

Pārejas laikā starp 3.a panta 2. punkta ceturtajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu stāšanos spēkā un 3.a panta 1. punkta piemērošanas sākumdienu maksas par valūtas maiņas pakalpojumiem nepārsniedz saskaņā ar 3.a panta 2. punkta ceturto daļu pieņemtajos regulatīvajos tehniskajos standartos noteikto maksimālo summu.”;

5) regulas 15. pantu aizstāj ar šādu:

15. pants

Pārskatīšana

Līdz 2022. gada 31. oktobrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, kuram vajadzības gadījumā pievienots priekšlikums. Šis ziņojums ietver apsvērumus par to, cik lietderīgi būtu grozīt 1. panta 2. punktu, lai nodrošinātu, ka šī regula attiecas uz visām Savienības dalībvalstu valūtām.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*